



UNIÓ GENERAL DE TREBALLADORS
DE CATALUNYA

S'ho volen carregar tot!

29 de març, vaga general contra la reforma laboral i en defensa dels serveis públics

La reforma laboral aprovada pel Govern de l'Estat, sense diàleg ni negociació amb els interlocutors socials, és una peça més de les polítiques d'ajustos que promouen les institucions europees, liderades pels governs d'Alemanya i França, per a satisfer les demandes dels mercats financers que especulen amb el deute sobirà.

La Unió Europea, des de mitjan 2010, va orientar les seves polítiques per afrontar la crisi exclusivament cap a la reducció del dèficit públic, va renunciar a qualsevol estímul per a la reactivació econòmica i va apostar per la reducció de la despesa social i la desregulació del mercat laboral. En realitat, les polítiques europees no busquen la millor sortida de la crisi, sinó aprofitar-la per a debilitar l'estat social i els drets dels treballadors.

Aquestes polítiques no han aconseguit els objectius anunciats; al contrari, ens han allunyat del creixement i la Unió Europea tornarà a entrar en recessió. El resultat és eloqüent: 24,5 milions de persones a l'atur.

La imposició d'aquestes polítiques també ha comportat greus conseqüències per a la qualitat de la democràcia a Europa. No s'ha dubtat a forçar canvis en les constitucions sobiranes de diversos països, i en d'altres s'han imposat governs tecnocràtics. Tot això s'ha promogut des de les elits polítiques, tot negant la participació de la ciutadania. Espanya n'és un bon exemple.

En el nostre país, a més, les polítiques aplicades des de 2010 –a les quals ja vam donar resposta amb una vaga general el 29 de setembre de 2010- han suposat la degradació gradual dels serveis públics i de les polítiques socials que, en el marc de la crisi, serveixen de coartada per a la seva progressiva privatització, i generen més injustícies i una desigualtat creixent entre la ciutadania. D'altra banda, la situació econòmica empitjora: el consum s'ha deprimat, el crèdit continua sense fluir malgrat els ajuts a les entitats financeres, cau l'activitat econòmica i creix l'atur, que entre els joves assoleix una taxa de gairebé el 50%.

Canvi de cicle polític

El canvi de cicle polític iniciat en les eleccions municipals i autonòmiques de maig de 2011 i que va culminar el novembre passat amb el triomf del PP per majoria absoluta, ha provocat la concentració més gran de poder institucional que mai havia tingut cap força política des de l'inici de la democràcia. El nou Govern, lluny de corregir les fracassades polítiques anteriors, ha optat per insistir-hi i aprofundir-hi. Mai un Govern va fer tant i en tan poc temps per acabar amb l'arquitectura social i laboral que entre tots vam decidir posar en marxa després de les primeres eleccions democràtiques de 1977, i que va consagrar la Constitució espanyola.

Insistir en aquestes polítiques és suïcida. L'absència d'activitat econòmica explica que l'atur segueixi creixent a Espanya. Ja fa dos anys i mig que el moviment sindical va proposar un Pacte per a l'Ocupació, amb la participació dels poders públics, les organitzacions sindicals i empresarials i les forces polítiques parlamentàries. Un pacte que contemplés la política fiscal, la reforma del sistema financer, la política de rendes, el control dels preus, la política industrial, i que combinés les mesures de flexibilitat interna a les empreses amb d'altres destinades a la reactivació econòmica i al canvi de model productiu. Ni aquest Govern ni l'anterior van ser sensibles a aquesta proposta.

Ara ens trobem amb una nova reforma laboral, aprovada per mitjà d'un Reial decret, sense negociació amb els interlocutors socials, que no respecta l'acord recent entre les organitzacions sindicals i empresarials, i que tant en la forma com en el fons pot ser inconstitucional. Una reforma aplaudida pels empresaris i pels fòrums internacionals que defensen les polítiques d'ajustament.

La reforma laboral del Govern que presideix Mariano Rajoy interromp el dret del treball i el substitueix per una il·limitada arbitriarietat empresarial; facilita i abarateix l'acomiadament; no redueix les modalitats de contractació, ans al contrari, les augmenta i les precaritza; introdueix discriminacions en l'accés a la feina; trenca l'equilibri de la negociació col·lectiva i obre les portes a l'acomiadament, per primera vegada, a les administracions públiques.

Però, a més, etziba un fort cop al nostre model social, als pilars de l'estat del benestar: la sanitat, l'educació i les polítiques socials. La constitució de diferents plataformes socials en defensa de l'estat del benestar i dels serveis públics són unes eines excel·lents per a unir amplis col·lectius de la ciutadania i combatre les retallades de les polítiques públiques. Per si fos poc, el Govern anuncia la seva voluntat d'eliminar o devaluar drets civils molt importants com el dret de les dones a la interrupció de l'embaràs, el matrimoni homosexual o els drets de la immigració. Si no ho evitem, assistirem a la ruptura del nostre model social de convivència i a la confirmació d'un programa d'acció política sotmès a les exigències dels mercats financers.

A Catalunya, el Govern de la Generalitat està sent còmplice del Partit Popular en el desballestament dels principis bàsics del marc català de relacions laborals i, a base de retallades, està desfent el nostre model d'Estat del Benestar. CIU i el PP, amb una aliança sense precedents, estan fent recaure en els treballadors i treballadores públics bona part de la responsabilitat de l'equilibri pressupostari.

Per tot això, el Comitè Nacional de la UGT de Catalunya i el Consell Nacional de CCOO de Catalunya, màxims òrgans de direcció d'ambdós sindicats, han decidit convocar una vaga general el 29 de març, i mantenir la pressió social fins que el Govern rectifiqui i obri una negociació per abordar la situació que denunciem.

Fem una crida als treballadors i a les treballadores de la producció i dels serveis, de les administracions públiques, perquè participin en aquesta vaga. Igualment, ens adrecem a la resta de la ciutadania perquè li doni suport i es manifesti contra aquestes mesures que, si es porten a terme, acabaran amb els drets històrics que tant ens ha costat conquerir.

Barcelona, 13 de març de 2012